

gerne nu hævde, at de skulle forstaaes, er Lovens Ord lige saa fuldt i Strid med, at man faar et Overskud, som med, at man faar et Underskud. Derfor talte det ærede Medlem om Lovens Aand, og det er jeg ham taknemmelig for. Jeg har ikke det mindste imod, at man søger at faa en Smule Overskud, og jeg har netop ved min Fortolkning af Bestemmelserne gjort det muligt, at der kan faas et Overskud. Hvis den ærede Ordførers Fortolkning var rigtig, saa kunde man aldrig faa et Overskud heller, for saa skulde man udskrive nøjagtig det, der var Brug for, hverken mere eller mindre. For saa vidt kan jeg være tilfreds med det ærede Medlems Betragtninger. Det er ikke i Modstrid med Lovens Aand, og som Følge deraf kunne vi godt have den Fortolkning af Bestemmelserne i § 1 sammenholdt med § 27, som jeg har tilladt mig at hævde.

I øvrigt skulle mine Bemærkninger, som ikke blive mange, være rettede til den ærede Ordfører for Forespørgerne. Han begyndte sine Svarbemærkninger med nogle Betragtninger over, hvordan man fornuftigt skulde bære sig ad med at lægge et Kommunalbudget. Disse Betragtninger er jeg ikke ueng i, men det er jo slet ikke det, der her er Tale om. Det Spørgsmaal har ikke foreligget for Ministeriet. Der har ikke mellem Borgerrepræsentationen og Magistraten været nogen Strid enten om hele Budgettet eller om enkelte Poster paa dette, og der har derfor ikke i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1857 — jeg husker ikke Paragraffen, det er vistnok § 4 — været noget Spørgsmaal for Ministeriet at træffe Afgørelse i med Hensyn til dette.

Saa taler det ærede Medlem stadig om — det gjorde han et Par Gange, først da han havde Ordet, og han gjorde det i alt Fald to Gange, da han sidst talte — at det var Meningen, da Loven blev given, at naar der ikke var Balance, skulde man gaa til Vælgerne. Nej, det var absolut ikke Meningen, og det kan heller ikke være det ærede Medlems Mening, for det er slet ikke det, der er Tale om. Det, der er Tale om, er, at hvis det bliver nødvendigt at udskrive et Skattebeløb, der overstiger Grundbeløbet med mere end 20 pCt., skal man gaa til Vælgerne. Men der er ikke Tale om, at dette har noget med Balance at gøre. Hvis det for Eks. havde været saadan, at man for at faa den nøjagtige Balance skulde have 20 pCt. Tillæg, men at Kommunalbestyrelsen, for ikke at faa en alt for stor Stigning paa een Gang, eller i Haab om, at Regnskabet maatte vise sig at være gunstigere end Budgettet, eller hvilke andre

Betragtninger der nu maatte være afgørende for Kommunalbestyrelsen, var kommen til det Resultat, at den vilde opkræve Indkomstskatten med et Tillæg af kun 15 pCt., selv om en bogstavretlig Fortolkning af § 1 maatte udkræve 19 eller 20 pCt., og man paa samme Maade som nu fra Magistratens Side havde ønsket at høre Ministeriets Mening om Forstaaelsen af § 1 sammenholdt med § 27, og Ministeriet havde svaret nøjagtigt det samme, saa havde der ikke være mindste Tale om, hvorvidt man skulde gaa til Vælgerne eller ikke. Alt det om, at det har været krævet, at man skulde gaa til Valg, hvis der ikke var Balance, har saaledes ikke noget som helst med det foreliggende Spørgsmaal at gøre. I saa Henseende er det fuldstændig ligegyldigt, om det tilfældigvis er Valget mellem 20 og 25 pCt., eller det er Valget mellem hvilke som helst andre Procenter, der kunde være Tale om. Spørgsmaalet om at gaa til Vælgerne eller ikke kan slet ikke indblandes i Spørgsmaalet om Berettigelsen og Lovligheden af det Svar, Ministeriet har givet.

Efter en Vending om Skattelovgivningen for Landkommunerne og Købstadkommunerne, noget, det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Kristensen) har svaret paa, og som jeg derfor ikke skal komme ind paa, kom den ærede Ordfører for Forespørgerne paa ny tilbage til Spørgsmaalet om de 20 og de 25 pCt. og sagde, at det var i Virkeligheden Meningen, at man skulde kun som det normale holde sig til Grundbeløbet, og hvis f. Eks. Vælgerne ved Valget havde krævet, at man skulde holde sig til Grundbeløbet, saa vilde den nye Kommunalbestyrelse være nødt til at foretage en saadan Reduktion paa Udgiftssiden, at man naaede til Grundbeløbet. Ja, men de Betragtninger have jo ikke det mindste med den foreliggende Situation at gøre. Det, der var sket, hvis Kommunalbestyrelsen var gaaet ind paa de 25 pCt. — jeg ser for Resten ikke, hvordan Ministeriet skulde have kunnet tvinge den dertil, men det skal jeg lade ligge —, hvis der havde været Flertal for de 25 pCt., og Mindretallet havde holdt paa de 20 pCt., det er, at saa havde Vælgerne faaet Valget mellem en Skatteudskrivning paa 25 pCt. eller en paa 20 pCt. Det vilde Valget være kommet til at staa paa. Der kunde ikke være Tale om, at Vælgerne skulde kunne skønne over, om man skulde tage Grundbeløbet. Nej, hvis man i denne Forbindelse havde Lov til at tale om politiske Partier, kan jeg sige, at det, den politiske Gruppe, hvortil den ærede Ordfører for Forespørgerne hører, vilde have, var altsaa, at et